

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3611/2024
06.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Мирјане Андријашевић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“, Београд, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 563/24 од 31.07.2024. године, у седници одржаној 06.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 563/24 од 31.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1552/21 од 13.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 05.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди га у складу са његовом стручном спремом. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 563/24 од 31.07.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1552/21 од 13.09.2023. године у ставу првом изреке, у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и у ставу трећем изреке, и жалба тужиоца у том делу је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1552/21 од 13.09.2023. године у преосталом делу става другог изреке и тужба тужиоца, у делу којим је тражио распоређивање у складу са његовом стручном спремом, је одбачена. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, ... 55/14, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, ни друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време, на радном месту возача аутобуса на основу Уговора о раду број .. од 28.06.2019. године, почев од 02.07.2019. године. Дана 15.10.2020. године тужилац је требало да ради у времену од 04,20 часова до 07,34 часа и од 11,23 часа до 15,21 час, а у саобраћајни погон „Нови Београд“ је дошао у 03,06 часова. У наведеном погону је истог дана у периоду од 03,05 часова до 04,00 часа на главној капији, по налогу шефа службе унутрашње безбедности, извршено алко тестирање запослених - возача који су долазили на посао. Том приликом је код тужиоца у 03,06 часова утврђено присуство алкохола у организму од 0,40 промила, а рађена су још два алкотеста, у 03,24 часа када је код тужиоца утврђено присуство алкохола од 0,37 промила и у 03,46 часова када је код тужиоца утврђено присуство алкохола у висини од 0,32 промила. Како је алкотест показао да је тужилац под дејством алкохола, послат је кући. Алкотестирање су извршили запослени код туженог апаратом Етилометар, марке „Драгер“ – Немачка, тип Алкотест 6810, службена ознака ГМ – 1- 12, серијски број АРДМ0207, мерног опсега од 0,00 % до 5,00 %, у власништву туженог, које мерило испуњава метролошке захтеве прописане Правилником о етилометрима. У налогу од 15.10.2020. године тужилац је изјавио да је тог дана при доласку на посао контрола алкотеста утврдила да је „надувао“ у 03,06 часова 0,40 промила, у 03,24 часа 0,37 примила и 03,46 часова 0,32 промила, што је тужилац потписао, као и запослени који су вршили алкотестирање. Тужилац је дана 02.10.2020. године радио на линији 5-52, са почетком смене у 04,20 часова, као и критичног дана (15.10.2020. године), којом приликом је дошао на посао у 03:07:54 часова, када је евидентиран на улазној капији, као и дана 08.10. и 09.10.2020. године, на истој линији, са истим почетком смене, када је евидентиран на улазној капији у 03:04 часова. Решењем од 05.02.2021. године, тужиоцу је отказан уговор о раду број .. од 28.06.2019. године. У складу са чланом 180. Закона о раду сачињено је упозорење .. од 09.11.2020. године о постојању разлога за отказ уговора о раду. Тужилац је наведено упозорење лично примио у просторијама туженог дана 17.11.2020. године и на исто се изјаснио 25.11.2020. године.

Правилно су, према становишту Врховног суда, нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај оспореног решења туженог и акцесорни захтев за враћање на рад.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду. Према одредби члана 179. став 3. тачка 4. истог закона, послодавац

може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног време, које има или може да има утицај на обављање послова.

Чланом 78. став 1. тачка 1) алинеја 5 Колективног уговора ЈКП ГСП „Београд“ број 12082 од 04.10.2018. године, предвиђено је да послодавац може да откаже уговор запосленом који својом кривицом учини другу повреду радне обавезе утврђену овим уговором, односно уговором о раду: поступање противно одредбама закона, општим актима послодавца и другим правилима службе. Према ставу 1. тачка 2) алинеја 4 истог члана, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање посла.

Како је по обављеном алко-тестирању од стране туженог утврђено да је тужилац дана 15.10.2020. године дошао на посао под дејством алкохола, а што тужилац није спорио приликом алкотестирања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац починио повреду радне обавезе и радне дисциплине која му је стављене на терет – долазак на рад под дејством алкохола, те да су се стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 2. тачка 5) и члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду, у вези са чланом 78. тачка 2) алинеја 4 Колективног уговора туженог од 04.10.2018. године. Стога је оспорено решење туженог о отказу уговора о раду, и по оцени Врховног суда, законито.

Пре доношења оспореног решења, тужени је у смислу члана 180. Закона о раду упозорио тужиоца на постојање разлога за отказ уговора о раду и остављен му је рок за изјашњење, чиме му је омогућено право на одбрану.

Пошто је одбијен тужбени захтев за поништај отказа, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Тужилац, на коме је терет доказивања нетачности резултата алкотестирања које је извршио тужени, није након алкотестирања отишао у здравствену установу и извадио крв ради добијања евентуално другачијег резултата, па стога не може у судском поступку, а посебно не у поступку по ревизији истицати да је погрешно утврђено постојање алкохола у крви које је тужени утврдио приликом мерења.

Последица поништаја решења о отказу уговора о раду је реинтеграција запосленог, при чему суд нема могућност да наложи послодавцу да врати запосленог на радно место на ком је радио пре отказа уговора о раду, већ да га распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, а у циљу извршења одлуке о враћању тужиоца на рад. С тим у вези, погрешно је другостепени суд укинуо првостепену пресуду у делу у ком је тужени обавезан да тужиоца распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, јер тужбеним захтевом није тражено враћање на конкретно радно место. Међутим, како је тужбени захтев за поништај решења о отказу правноснажно одбијен, правне последице одлуке о овом делу тужбеног захтева су исте као и у случају да је о њему мериторно одлучено, због чега наведено није од утицаја на другачију одлуку о ревизији.

Имајући у виду све изложено, Врховни суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке, а детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу 165. став 1. у вези члана 153. и члана 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић